

РЕШЕНИЕ

№ 1998

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **938** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на М. К. К., чрез адвокат Д. срещу Решение (без номер) от 03.10.2023 г. по анд. № 1545/2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 1 състав.

С решението съдът е потвърдил, наказателно постановление (НП) № 22 – 4332 – 022815/09.11.2022 г., издадено от началник сектор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което е наложена глоба в размер на 1200 лв. на основание чл. 182, ал. 5 във вр. с чл.1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от с.з. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че СРС не е изяснил делото от фактическа страна, както и че не е извършил соченото в АУАН и НП нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че на 20.04.2022 г., в 10:14 часа, в [населено място], по бул. Ботевградско шосе, с посока на движение от ул. Околовръстен път към бул. „В. В., управлявал лек автомобил „С. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като до номер 459, водачът се е движил със скорост от 96 км/ч (измерена скорост 99 км/ч и отчетен толеранс в полза на водача – 96 км/ч), при ограничение на скоростта – 50 км/ч за населено място. Скоростта на движение на автомобила била установена със система за видеоконтрол CORDON M2 1196, заснемащо и записващо дата, час, скорост и рег. № на МПС.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно собственика на автомобила. Съгласно чл. 187а, ал. 4, че вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Нарушението е извършено системно в едногодишен срок с влезли в сила ЕФ с № 5358699/17.02.2022 г. и № 5418166/17.02.2022 г.

Към момента на извършване на нарушението лек автомобил „С. К.“, ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на касатора. На същият е издадено процесното Наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последното.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са и събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от

събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км.ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

В този смисъл не се споделят твърденията в касационната жалба, че не е ясно, че има въведено ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч, действащо към датата на извършване на нарушението в процесния участък. Това е така, защото по аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. Фактическото описание на деянието, описано в АУАН и НП попада в обхвата именно на цитираната по-горе правна норма. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство.

Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че М. К., а не друго лице е управлявало лек автомобил „С. К.“, ДК [рег.номер на МПС], на 20.04.2022 г., в 10:14 часа. Видно от подадената декларация по чл. 188 от ЗДвП същият не е посочил друго лице, на което е предоставил управлението на автомобила на процесната дата, когато е установено превишението на скоростта. Ето защо в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН без да посочи никакви възражения, както и че се извинява. Неоснователни са и оплакванията на касатора, че в АУАН и наказателното постановление не е описано ясно и точно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Налице е точно и прецизно описание на местоизвършване на нарушението, което е в съответствие с изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Не води до друг извод липсата на отразяване на административен адрес на мястото на нарушението, доколкото не всеки път това е възможно, а и в конкретния случай описанието позволява да се разбере по несъмнен начин местоизвършването на деянието.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 5, вр. с ал. 1, т. 5 от ЗДвП размерът на санкцията е абсолютно определен, поради което и същият нямам как да бъде намален.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 03.10.2023 г. по анд. № 1545/2023 г. на СРС, НО, 1 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.